

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123297367
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:6123297367.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 proti žalovanému A. B. C., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX C. XX o zaplatenie 36,-eur takto

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu z a m i e t a .

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal dňa 14.04.2023 na Okresnom súde Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní začatom podľa zákona č.307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „žaloba“) v ktorom žiadal, aby súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 36,-eur a nahradiť mu trovy konania. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 27.04.2007 uzatvoril so žalovaným v súlade s ustanovením § 105 zákona č. 566/2001 Z. z. Zmluvu o spolupráci v oblasti realizácií finančných operácií č. 005/BJB/07 (ďalej len „Zmluva“). Žalobca tvrdil, že ako člen Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. pre žalovaného ako majiteľa účtu zriadil a viedol účet majiteľa cenných papierov. Uviedol, že v zmysle Sadzobníka poplatkov v spojení s cenníkom Centrálného depozitára cenných papierov účinných za účtované obdobie bol účtovaný poplatok za vedenie predmetného účtu vo výške 36 eur. Žalobca tiež uviedol, že vyfakturoval žalovanému poplatok za vedenie účtu za rok 2022 vo výške 36 eur a keďže žalovaný v lehote splatnosti neuhradil svoj dlh voči žalobcovi vyplývajúci z neuhradeného poplatku za vedenie účtu majiteľa cenného papiera za rok 2022, žalobca výzvou zo dňa 8.03.2023 vyzval ho na jeho úhradu. Podľa tvrdenia žalobcu v žalobe žalovaný svoj dlh voči nemu aj napriek výzve neuhradil.

2. Žalobca k žalobe pripojil Zmluvu o spolupráci v oblasti realizácií finančných operácií č. 005/BJB/07 s prílohou, Cenník Centrálného depozitára cenných papierov (ďalej len „CDCP“) účinný od 01.01.2022, faktúru č. OPS/2561/2022, poštový podací hárok, Sadzobník poplatkov C. D. IV. Časť, výzvu zo dňa 08.03.2023 adresovanú žalovanému a fotokópiu občianskeho preukazu žalovaného.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz, ktorý sa v dôsledku podaného odporu žalovaného zo zákona zrušil a Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec podľa § 14 ods.3 uvedeného zákona na prejednanie tunajšiemu súdu, kde konanie je vedené pod spisovou značkou 7Csp/21/2023.

4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že žiada o dôsledné prešetrenie predmetnej veci a poukázal na rozporuplné tvrdenia žalobcu. Tvrdil, že žalobca mu odmietol bezodplatné poskytnutie zmluvy. Uviedol, že po otcovi zdedil cenné papiere, ale hneď dňa 03.12.2014 ich previedol na Centrálny

depozitár CP SR. Žiada preto o zrušenie vydaného platobného rozkazu. K odporu žalovaný pripojil výpis z účtu CDCP k dátumu 31.12.2014, zmenový výpis z účtu majiteľa cenných papierov za obdobie od 03.12.2014 do 03.12.2014, výpoveď žalobcu zo dňa 12.12.2017, oznámenie žalobcu zo dňa 14.02.2018, oznámenie obchodnej spoločnosti DLHOPIS, o.c.p., a.s. zo dňa 03.08.2021, oznámenie súdneho exekútora Mgr. Róberta Segľu zo dňa 30.01.2023, stanovisko žalobcu zo dňa 09.02.2023, list žalovaného zo dňa 12.09.2022 a 20.03.2023 a oznámenie Úradu špeciálnej prokuratúry zo dňa 05.04.2023.

5. Žalobca dňa 15.05.2023 upomínaciemu súdu doručil podanie, v ktorom sa k odporu žalovaného vyjadril tak, že tvrdenia žalovaného uvádzané v odpore proti platobnému rozkazu považuje za nesprávne, tieto popiera a poukazuje na nasledovné skutočnosti: Žalovaný vlastnil 20 ks cenných papierov ISIN E. Credit fond investičný fond, a.s., č. účtu 970052283118, majetkový účet v evidencii Centrálného depozitára cenných papierov (ďalej len "CDCP"). Svoje cenné papiere z CDCP žalovaný previedol/daroval dňa 3.12.2014, čo žalovaný zdokladoval zmenovým výpisom majiteľa účtu cenných papierov z CDCP a tiež Odpoveďou spoločnosti Dlhopis, o.c.p., a.s. zo dňa 03.08.2021. Z výpisu z účtu majiteľa cenných papierov (k účtu č. 970052283118) CDCP je zrejmé, že účet č. 970052283118 bol zrušený k dátumu 03.12.2014. Tieto cenné papiere nie sú predmetom tohto konania. Okrem vyššie uvedených cenných papierov žalovaný vlastní 20 ks cenných papierov ISIN E. XXXXXXXXXXXX Credit fond investičný fond, a.s., ktoré nadobudol dedičstvom po poručiťovi B. C., nar. XX.XX.XXXX, ktoré boli evidované v CDCP pod č. účtu 970052744158. Tieto cenné papiere sú vedené u žalobcu na majetkovom účte č. 300001432404, o čom žalobca v prílohe prikladá dôkaz - Stavový výpis z účtu majiteľa cenných papierov. Poplatok za vedenie účtu majiteľa cenných papierov vo výške 36 eur si žalobca vyčíslil v súlade so Sazobníkom poplatkov a v spojení s cenníkom Centrálného depozitára cenných papierov účinných za účtované obdobie. Žalobca poukázal na skutočnosť, že žalovaný mu v roku 2018 ponúkol na odkúpenie cenné papiere ISIN E. Credit fond investičný fond, a.s. v počte 20 ks, čo podľa neho jednoznačne preukazuje, že žalovaný mal vedomosť o existencii cenných papierov, ktoré nadobudol dedičstvom, o čom navyše samotný žalovaný predložil dôkaz - Vyjadrenie žalobcu zo dňa 14.02.2018. Keďže cenné papiere boli vyradené z obchodovania na Burze cenných papierov, žalobca nemohol akceptovať ponuku žalovaného na odkúpenie týchto cenných papierov. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobca za to, že jeho žaloba je dôvodná. Žalobca k podaniu priložil stavový výpis z účtu majiteľa cenných papierov ku dňu 31.12.2022.

6. Žalobca v ďalšom svojom podaní doručenom súdu dňa 29.06.2023 v celom rozsahu odkázal na svoje vyjadrenie zo dňa 15.5.2023. Zároveň svoje vyjadrenie doplnil tak, že uviedol, že v prílohe prikladá Osvedčenie o dedičstve sp.zn. 4D/136/2012 zo dňa 07.03.2013 po neb. B. C., zomr. XX.XX.XXXX (ďalej len „poručiťel“), ktoré podľa neho preukazuje, že žalovaný nadobudol po poručiťovi 20 ks cenných papierov ISIN E. Credit fond investičný fond, a.s. Tieto cenné papiere sú vedené u žalobcu na majetkovom účte č. XXXXXXXXXXXXXX. K podaniu pripojil osvedčenie o dedičstve sp.zn. 4D/136/2012, Dnot 269/2012 vydané dňa 07.03.2013 JUDr. Jánom Hamarom, notárom ako súdnym komisárom.

7. Žalovaný v písomnej duplike zo dňa 07.08.2023 uviedol, že zdedil po otcovi cenné papiere, ale už pri dedičskom konaní bolo jasne povedané, že sú bezcenné, preto tomu vôbec nevenoval pozornosť. Tvrdil, že v roku 2014 bola možnosť zbaviť sa cenných papierov, tak takto učinil v domnienke, že sú to cenné papiere (CP) po otcovi. V žiadnom spise sa podľa neho neuvádza, že účet CP vedie C. D., hoci v tom období Prima banka ešte neexistovala (predtým Dexia banka). Uviedol, že až v roku 2017 obdržal od Prima banky list, v ktorom dávajú výpoveď zo zmluvy, tým pre neho spolupráca skončila. Žalovaný uviedol, že neeviduje žiadnu zmluvu, ktorá by ho zaväzovala spolupracovať s C. D. a ešte aj platiť za vedenie účtu. V roku 2020 mu C. D. zaslala faktúru za vedenie účtu na sumu 12 eur. Bránil sa tomu a exekúciou prišiel o cca. 200 eur. Teraz mu opäť prišla faktúra na 30 eur a on sa opäť bráni, pretože nevlastní žiadne CP. Žalovaný uviedol, že pýta sa, kde bola C. D. od roku 2013 do roku 2020, ďalej keď sa menil majiteľ (aj názov z F. D. G. C. D.), prečo ho nikto neupozornil na účet CP v banke a prečo nebola prepracovaná zmluva. Zmluva z roku 2007, na ktorú sa odvoláva Prima banka podľa neho vôbec neuvádza spoluprácu týkajúcu sa CP na meno žalovaného, preto nevie, ako prišla C. D. k účtu CP na jeho meno. Je tu podľa neho veľa otázok, na ktoré mu žalobca neodpovedal. Žalovaný k vyjadreniu pripojil opätovne rovnaké listinné dôkazy ako v prípade podania doručeného súdu dňa 05.05.2023, tiež list žalovaného súdnemu exekútorovi Mgr. Segľovi zo dňa 06.02.2023, zmluvu o spolupráci v oblasti realizácií finančných operácií zo dňa 27.04.2007 s prílohou a fotokópiu občianskeho preukazu žalovaného.

8. Výzvou zo dňa 08.11.2023 súd žalobcu vyzval doplniť skutkové tvrdenia tak, že uvedie, aký je právny titul vedenia účtu žalovaného u žalobcu napriek tomu, že došlo k výpovedi zmluvy o poskytovaní služieb súvisiacich s cennými papiermi a na základe akých skutočností došlo k prevodu cenných papierov, ktoré žalovaný nadobudol dedením po B. C. z CDCP (č.ú. majiteľa XXXXXXXXXXXXX) G. účet žalovaného vedeného u žalobcu na majetkovom účte č.XXXXXXXXXXXXX a súčasne žalobcu vyzval podložiť svoje tvrdenia dôkazmi.

9. Na uvedené žalobca v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 27.11.2023 reagoval tak, že uviedol, že na základe právoplatného rozhodnutia o dedičstve (Osvedčenie o dedičstve sp.zn. 4D/136/2012 zo dňa 07.03.2013, právoplatné dňa 07.03.2013) došlo k zmene majiteľa cenných papierov a to prechodom cenných papierov. Poukázal na ust. §18 ods. 1 zák. č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách podľa ktorého prechodom cenného papiera je zmena majiteľa cenného papiera na základe právoplatného rozhodnutia o dedičstve, právoplatného rozhodnutia iného štátneho orgánu alebo na základe iných právnych skutočností ustanovených zákonom. Uviedol, že predkladá Výpis z účtu majiteľa cenných papierov, č. účtu 300001432404, k dátumu 03.04.2013, ako dôkaz o tom, že na účte majiteľa cenných papierov boli od 03.04.2013 evidované cenné papiere v počte 20 ks. Tvrdil, že dňa 12.12.2017 vypovedal zmluvu o poskytovaní služieb súvisiacich s cennými papiermi, avšak zo strany žalobcu nemohlo dôjsť k zrušeniu účtu majiteľa cenných papierov a to z dôvodu, že na účte majiteľa cenných papierov boli evidované cenné papiere v počte 20 ks, ktoré boli špecifikované už v predchádzajúcich vyjadreniach žalobcu. V zmysle platnej legislatívy účet majiteľa, ktorý bol v centrálnom depozitári zriadený do 30.septembra 2015 je možné zrušiť vtedy, keď na ňom nie je evidovaný žiadny cenný papier. To znamená, že pred tým ako bude zrušený účet majiteľa cenných papierov, majiteľ účtu musí sám zabezpečiť, aby z účtu boli odpísané všetky cenné papiere a to ich predajom, presunom na iný účet majiteľa vedený u iného poskytovateľa služieb, prípadne ich darovaním. Keďže účet majiteľa cenných papierov podľa žalobcovho tvrdenia nebolo možné zrušiť z dôvodu, že na ňom boli evidované cenné papiere, majiteľovi účtu bola vystavená faktúra na úhradu poplatku za vedenie účtu za rok 2022, ktorá nebola do dnešného dňa uhradená, a preto žalobca trvá na žalobe v celom rozsahu. K vyjadreniu žalobca pripojil výpis z účtu majiteľa k spätnému dátumu zo dňa 03.04.2013.

10. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na ktoré sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavil žalobca, ktorý neúčast' na pojednávaní písomne ospravedlnil s tým, že súhlasí aby súd rozhodol v zmysle jeho podaní aj bez jeho účasti tvrdiac, že všetky relevantné tvrdenia a dôkazy obsahuje žaloba, resp. odpoveď na výzvu súdu. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

11. Žalovaný na pojednávaní poukázal na svoje písomné vyjadrenia a dôkazy k nim pripojené. Uviedol, že nikto doteraz jeho podklady nebral do úvahy, hoci písal banke, bol aj osobne na pobočke v Bardejove za riaditeľkou, aj písomne ich žiadal o doklad, ako sa dostali k cenným papierom, ktoré zdedil po svojom otcovi, na základe čoho. Tvrdil, že keď sa dedilo, notár ho ubezpečil, že sú tie cenné papiere bezcenné. Šesť rokov nič sa nejednalo, až v roku 2019 prišla faktúra, pričom dodnes banka mu nedala žiadny dôkaz, žiadnu zmluvu na základe čoho oni mali cenné papiere, ktoré ako bezcenné boli predtým na centrálnom depozitári cenných papierov. A ani dodnes mu nič banka k tomu nedala, že prečo mu vedú účet. Doteraz mu na to neodpovedali. Až keď sa začal brániť, dali mu list, že zrušili účet a previedli akcie na centrálny depozitár cenných papierov ale že trvajú na tom, aby tých 36 eur zaplatil. Žalovaný uviedol, že nejde mu o tých 36 eur, ale ide mu o spravodlivosť a serióznosť, preto sa takým spôsobom obhajuje, poukazuje aj na premlčanie, keď od roku 2013 do roku 2019 nerobili nič, až potom začali mu vyrubovať poplatok. Uviedol, že kým si pozháňal všetky podklady na obranu a odvolanie, trvalo to 3-4 týždne, posielal, vypisoval, len na poštovnom zaplatil minimálne 50 eur. Uviedol, že exekútor zrážal mu z dôchodku, takto prišiel počas 3 mesiacov o okolo 150 eur, keď už mal podklady, písal na súd do Banskej Bystrice aj exekútorovi, ktorý mu poslal ospravedlňujúci list a hneď aj zastavil exekúciu, nejaké peniaze mu aj vrátil, ale aj tak prišiel o cca 200 eur. Trvá to celé už asi 5 rokov. Podľa tvrdenia žalovaného v zmluve z roku 2007 ešte s Dexia bankou sa nič neuvádza o vedení a platení za účet cenných papierov. Nebol ani upovedomený, že došlo k zmene štatútu a obchodného mena banky a ani o tom, na základe čoho majú mu práve v tejto banke viesť účet cenných papierov za poplatok. Poukázal na to, že aj v televízii práve hovorili, že koľko ešte ľudí musí platiť za bezcenné cenné papiere, že nikto ich ochranu nerieši, nevedia sa brániť, platia. Verí v spravodlivé rozhodnutie a ukončenie celého tohto problému.

12. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých vyjadrení strán sporu, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých stranami predložených listinných dôkazov, keďže vykonanie žiadneho z týchto dôkazov nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné, pričom zistil tento skutkový stav:

13. Žalobca, ktorý v tlačive žaloby výslovne vyznačil, že neuplatňuje si obchodnoprávny nárok, ale uplatňuje si nárok zo spotrebiteľskej zmluvy predložil v priebehu celého sporu v rámci dôkazov jedinou zmluvu, a to Zmluvu o spolupráci v oblasti realizácií finančných operácií č. 005/BJB/07 (č.l.29 až 32 spisu) z obsahu ktorej vyplýva, že túto žalobca (v tom čase podnikajúci ešte pod obchodným menom Dexia banka Slovensko a.s.) so žalovaným uzavrel v Bardejove dňa 27.04.2007. Predmetom tejto zmluvy je v zmysle jej článku 1 bod 1.1 vyhlásenie zmluvných strán deklaratórneho charakteru o tom, že budú v budúcnosti medzi sebou uzatvárať obchody na peňažnom a devízovom trhu. Medzi tieto obchody patria najmä: depozitné obchody, devízové obchody, obchody WD, obchody s menovými opciami, obchody IRS, obchody FRA, REPO obchody, obchody s bariérovými a digitálnymi bariérovými FX opciami, Štruktúrované FX a MM depozity, Štruktúrované deriváty, CAP, FLOOR, COLLAR a digital CAP, FLOOR, COLLAR. Podľa bodu 1.2 zmluvy zmluvné strany vyhlásili, že tieto obchody sa budú riadiť Všeobecnými obchodnými podmienkami na peňažnom a devízovom trhu banky (ďalej len „VOPPD“) platnými a účinnými v čase uzatvorenia konkrétneho obchodu a že v prípade zmeny VOPPD bude klient o tejto zmene informovaný písomne jedným z tam uvedených spôsobov (bod 1.3 zmluvy). Podľa bodu 6.5 zmluvy táto platnosť a účinnosť nadobudnúť mala dňom podpisu oboma zmluvnými stranami a uzatvárala sa na dobu neurčitú s tým, že jej účinnosť mala zaniknúť dňom zrušenia bežných účtov v banke. V bode 6.7 zmluvy bola dojednaná možnosť jej písomnej výpovede a v bode 6.8 je obsiahnuté dojednanie, že zmluvu je možné meniť a dopĺňať len po vzájomnej dohode zmluvných strán vo forme písomného vzostupne číslovaného dodatku k zmluve s tým, že právne pomery zmluvou výslovne neupravené sa v zmysle bodu 6.8 zmluvy mali spravovať príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, zákonom o cenných papieroch (zák. č. 566/2001 Z.z.) a VOPPD. Prílohou zmluvy je plnomocenstvo žalovaného na dojednávanie podmienok a uzatváranie obchodov podľa zmluvy a fotokópia občianskeho preukazu žalovaného.

14. Žalobca ako dôkaz predložil tiež faktúru č. OPS/2561/2022 zo dňa 19.12.2022 (č.l.20 spisu) v ktorej žalobca požiadal žalovaného aby „Na základe Zmluvy o zriadené a vedení účtu majiteľa cenných papierov“ zaplatil ročný poplatok za vedenie účtu majiteľa cenných papierov za rok 2022 vo výške 30 eur + 6 eur DPH. Faktúra bola splatná do dňa 18.01.2023 a výška účtovaného poplatku podľa žalobcovho tvrdenia vyplýva z predloženého Sadzobníka poplatkov žalobcu, IV. časť – produkty a služby mimo ponuky, bod 1. Občania – Vedenie účtu.

15. Žalobca dňa 08.03.2023 vyzval žalovaného na úhradu fakturovaného poplatku vo výške 36 eur v lehote do 7 dní odo dňa doručenia výzvy (vid' písomná výzva na č.l.28 spisu).

16. Z výpisu Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. z účtu majiteľa cenných papierov k 31.12.2014 (rub č.l. 49 spisu) vyplýva, že účet žalovaného č. 970052283118 bol zrušený k 03.12.2014.

17. Zo zmenového výpisu Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. z účtu majiteľa cenných papierov (č.l.50 spisu) súd zistil, že za obdobie od 03.12.2014 do 03.12.2014 je tam zaevidovaný pohyb dvadsiatich kmeňových akcií z účtu žalovaného č. 970052283118, ISIN: E., Nový stav účtu: 0.

18. Zo stavového výpisu z účtu majiteľa cenných papierov č. 300001432404 (žalovaného) ku dňu 31.12.2022 (č.l.102 spisu) vyplýva, že na účte je vedených 20 ks cenných papierov – kmeňových akcií emitenta CREDIT – FOND investičný Fond a.s. s menovitou hodnotou 1 000 Sk (33,1939189 eur).

19. Z výpisu Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. z účtu majiteľa (žalovaného) k spätnému dátumu predloženého žalobcom dňa 27.11.2023 vyplývajú nasledovné údaje: dátum výpisu 03.04.2013, číslo účtu: XXXXXXXXXXXXX. Z výpisu ďalej vyplýva, že na účte č. 300001432404, zriadenom dňa 02.04.2013 u evidentu – žalobcu je vedených 20 ks kmeňových akcií na doručiteľa, emitent: CREDIT – FOND investičný Fond, a.s., ISIN: E. v menovitej hodnote 1 000 Sk.

20. Z predloženého osvedčenia o dedičstve sp.zn. 4D/136/2012, Dnot 269/2012 zo dňa 07.03.2013, ktoré nadobudlo účinky právoplatného uznesenia o dedičstve dňa 07.03.2013, vydaného JUDr. Jánom Hamarom, notárom ako súdnym komisárom bolo zistené, že v dedičskej veci po poručiteľovi B. C., nar.XX.XX.XXXX nadobudol žalovaný o.i. 20 ks cenných papierov – akcií na doručiteľa, číslo účtu majiteľa: 970052744158, ISIN: E., každá z nich v menovitej hodnote 1000 Sk (33,193919 eur) vydaných emitentom: CREDIT – FOND investičný Fond, a.s., Za kasárňou 1, Bratislava, IČO: 0030416868, vedené v Centrálnom depozitári cenných papierov SR, a.s., Bratislava, na mene B. C., r.č. XXXXXX/XXX, bytom C. XX (poručiteľ), v hodnote 20 eur.

21. Z predloženej písomnosti zo dňa 12.12.2017 označenej ako „VEC: Zmluva o poskytovaní služieb súvisiacich s cennými papiermi – Výpoveď“ súd zistil, že žalobca dňa 12.12.2017 vypovedal zmluvu so žalovaným s poukazom na novelu zákona č. 237/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch), účinnú od 03.01.2018. Tvrdiac, že predmetná novela zaviedla nové povinnosti pre banku pri obchodovaní s cennými papiermi oznámil žalovanému, že z uvedeného dôvodu banka končí s poskytovaním služieb (obchodovanie s cennými papiermi) podľa vyššie uvedenej zmluvy s tým, že banka bude naďalej pre svojich klientov viesť majetkový účet cenných papierov a zo strany žalovaného tak nie je potrebné vykonať žiaden úkon a Banka mu bude aj naďalej viesť majetkový účet cenných papierov. Ak by ich chcel v budúcnosti previesť, prevod je možné vykonať aj na podklade zmluvy, na základe ktorej mu banka vedie majetkový účet.

22. Listom zo dňa 03.08.2021 obchodná spoločnosť DLHOPIS, o.c.p., a.s. oznámila žalovanému, že neevviduje Zmluvu o bezodplatnom prevode cenných papierov na fyzickú osobu: A. B. C.. H. I. E., súdny exekútor listom zo dňa 30.01.2023 oznámil žalovanému, že mu odpúšťa trovy exekúcie vedenej pod sp.zn. 212EX 1493/21 a 212EX 593/22

23. Žalobca písomnosťou zo dňa 14.02.2018 (č.l.51 spisu) oznámil žalovanému, že dňa 01.02.2018 obdržal ponuku žalovaného na odkúpenie cenných papierov ISIN E. CREDIT – FOND Investičný Fond a.s. v počte 20 kusov a že nakoľko sú predmetné cenné papiere vyradené z obchodovania na Burze cenných papierov v Bratislave, a.s., žalobca ponuku žalovaného nemôže akceptovať.

24. Listom zo dňa 09.02.2023 žalobca oznámil žalovanému v reakcii na jeho reklamáciu faktúry č. OPS/2561/2022, že banka vedie jeho účet majiteľa cenných papierov č. 300****2404 zo dňa 02.04.2013. Na účte majiteľa CP žalobca eviduje 20 ks cenných papierov (kmeňových akcií) č. ISIN: E. CREDIT – FOND investičný Fond a.s. Ďalej mu tam oznámila, že tieto cenné papiere žalovaný nadobudol dedičstvom po zosnulom B. C. podľa evidencie Banky dňa 03.04.2013 a že banka žalovanému dňa 12.12.2017 zaslala výpoveď zmluvy o poskytovaní služieb súvisiacich s cennými papiermi. Vo výpovedi bol žalovaný informovaný, že z dôvodu zmeny legislatívy Banka pristúpila k ukončeniu poskytovania služieb obchodovania s cennými papiermi. Ďalej bol žalovaný informovaný, že Banka aj naďalej bude viesť majetkový účet cenných papierov – Účet majiteľa CP. Poplatok vo výške 36 eur Banka vyčíslila v súlade so sadzobníkom poplatkov žalobcu, časť IV. – produkty a služby mimo ponuky, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.06.2021.

25. Vychádzajúc z obsahu všetkých vyjadrení strán a výsledkov vykonaného dokazovania súd žalobu žalobcu mal za nedôvodnú v celom rozsahu a preto ju zamietol. Žalobca podľa názoru súdu aj napriek výslovnej výzve súdu na doplnenie skutkových tvrdení v spore neuniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno.

26. Tak ako to súd výslovne uviedol aj na pojednávaní v rámci postupu podľa § 181 ods.2 Civilného sporového poriadku, vychádzajúc z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobca uplatňoval si daný nárok ako nárok zo zmluvy. Iné rozhodujúce skutočnosti a skutkové tvrdenia neuviedol, žalobu v priebehu sporu nezmenil. Bolo preto na ňom, aby uniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, že mu takýto nárok vznikol a teda aby tvrdil a preukázal zmluvu, z ktorej mu má taký nárok voči žalovanému vyplývať, čo sa nestalo. Netvrdil a nepreukázal ani iný titul, z ktorého by mu (a práve jemu) tu žalovaný nárok mal vyplývať. Žalovaný v konaní opakovane uviedol, že žiadnu zmluvu, ktorá by ho zaväzovala platiť banke za vedenie účtu neevviduje a že zmluva z roku 2007 na ktorú sa banka odvoláva vôbec neuvádza spoluprácu týkajúcu sa cenných papierov na jeho meno. Pre rozhodnutie sporu tak bolo potrebné posúdiť, či žalobca uniesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadom preukázania titulu na základe

ktorého práve on účtoval žalovanému poplatky v danej výške a či tak zároveň preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu na ich účtovanie, čo pre žalobcu nemôže byť prekvapivé, nakoľko bol súdom dňa 08.11.2023 aj výslovne písomne vyzvaný uviesť a preukázať daný titul z ktorého vyvodzuje svoj nárok. Napriek tomu, že už v prvom svojom vyjadrení k žalobe (v odpore proti platobnému rozkazu) žalovaný dôvodne poukázal na rozporuplné tvrdenia žalobcu a že aj následne v konaní výslovne uvádzal (vid' jeho písomná duplika zo dňa 07.08.2023), že on žiadnu zmluvu, ktorá by ho zaväzovala platiť banke za vedenie účtu neeviduje a že zmluva z roku 2007 vôbec neuvádza spoluprácu týkajúcu sa cenných papierov na jeho meno a nie je mu zrejmé, ako banka prišla k účtu cenných papierov na jeho meno, žalobca počas celého trvania sporu bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno v tomto smere neunesol.

27. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

28. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

29. Žalobca v žalobe tvrdil, že so žalovaným uzavrel dňa 27.04.2007 v súlade s § 105 zákona č.566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) zmluvu o spolupráci v oblasti realizácii finančných operácií, č.005/BJB/07 a že ako člen Centrálného depozitára cenných papierov SR pre žalovaného ako majiteľa účtu zriadil a viedol účet majiteľa cenných papierov a že poplatok za vedenie účtu bol v zmysle Sadzobníka poplatkov účtovaný vo výške 36,-eur.

30. Žalobca neuviedol, na základe čoho túto predloženú zmluvu považuje za zmluvu podľa § 105 zákona o cenných papieroch v znení účinnom v tom čase, keď ním predložená zmluva neobsahuje žiadne z náležitostí uvedených v § 105 daného zákona a kde vôbec v tejto zmluve má byť dojednanie zakladajúce ním uplatňovaný nárok, nakoľko žiadne také dojednanie tam súd nenachádza. Zmluva o spolupráci v oblasti realizácii finančných operácií zo dňa 27.04.2007 číslo 005/BJB/07 (žiadnu inú zmluvu žalobca do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania nepredložil) neobsahuje žiadne dojednanie o vedení účtu majiteľa cenných papierov a poplatku za jeho vedenie, nie je v nej vôbec nič o poplatkoch a cenníku. Všeobecné obchodné podmienky na peňažnom a devízovom trhu banky (VOPPD) na ktoré sa zmluva v bode 1.2 odvoláva žalobca do skončenia dokazovania nepredložil a nepredložil ani písomnú informáciu o poplatkoch súvisiacich s touto zmluvou, ktorá podľa bodu 6.12 zmluvy má tvoriť jej súčasť, preto ak by mal daný nárok (čo ale žalobca neuviedol) vyplývať len z daných dojednaní, tieto žalobca nepredložil, čím neunesol dôkazné bremeno.

31. Žalobca bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno neunesol, hoci žalovaný už v odpore proti platobnému rozkazu dôvodne poukázal na rozpory medzi tvrdeniami žalobcu a ním predloženými dôkazmi. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno v sporovom kontradiktórnom konaní nesie žalobca, bolo preto na ňom, aby včas (vzhľadom na § 153 ods.1 CSP, nakoľko skutkové tvrdenia a návrhy na vykonanie dôkazov sú prostriedkami procesného útoku podliehajúce koncentrácii konania) uviedol všetky skutkové tvrdenia na zdôvodnenie svojho nároku a dôkazy preukazujúce práve tieto jeho tvrdenia. Úlohou súdu ako nestranného arbitra nie je domýšľať si rozhodujúce skutočnosti a namiesto žalobcu skladať z čriepkov a útržkov tvrdení a dôkazov skutkový a právny stav. Žalobca bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno neunesol. V danom prípade nejde tu o procesné vady žaloby. Z tejto je zrejmé, aký nárok žalobca uplatňuje (nárok na poplatok za vedenie účtu majiteľa cenných papierov), aj to z akej zmluvy ho vyvodzuje, ale ide o dôvody na nevyhovenie žalobe, nakoľko podľa názoru súdu tento nárok z tejto zmluvy ani iných žalobcom predložených tvrdení a listín nevyplýva.

32. Vo faktúre ktorou žalobca vyúčtoval žalovanému žalovanú sumu odvoláva sa na „zmluvu o zriadení a vedení účtu majiteľa cenných papierov“. Takú zmluvu žalobca súdu nepredložil. Na druhej strane vo výpovedi zmluvy zo dňa 12.12.2017 (žalobca v podaní zo dňa 27.11.2023 aj sám potvrdil, že zmluvu dňa 12.12.2017 vypovedal) tvrdí Zmluvu o poskytovaní služieb súvisiacich s cennými papiermi bez toho, aby ju tam akokoľvek špecifikoval číslom alebo dátumom uzavretia a vo výpovedi tvrdí, že túto zmluvu vypovedá v súlade s jej článkom V bod 1 bez udania dôvodu, že výpovedná lehota je 1 mesačná a začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola výpoveď doručená, hoci Zmluva o spolupráci v oblasti realizácii finančných operácií číslo 005/BJB/07, ktorú žalobca ako jedinú súdu predložil žiaden článok rímska V bod 1 zmluvy nemá a v jej bode 5.1. sa o výpovedi nič nehovorí,

ten v skutočnosti pojednáva len o tom, že cit. "Klient sa zaväzuje, že nebude vykonávať predmet činnosti alebo poskytovať banke peňažné prostriedky získané trestnou činnosťou, čo by porušovalo ustanovenia zákona č.367/2000 Z.z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti v znení neskorších predpisov."

33. Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení z 10.11.2017 č.k. II. ÚS 677/2017-25 charakterizoval spory o úhradu poplatku za vedenie účtu majiteľa cenných papierov tak, že „Tieto žaloby sú odrazom zložitej ekonomickej transformácie, keď množstvo majiteľov týchto účtov drží „pozabudnuté“ cenné papiere z kupónovej privatizácie. V prípadoch sa tak prelínajú (i) starý (zákon č. 600/1992 Zb. v znení neskorších predpisov) a nový zákon o cenných papieroch a s tým spojené otázky, či vzťah vznikol ex lege, alebo zo zmluvy, (ii) zložitý vzťah občianskoprávnej a obchodnoprávnej úpravy a (iii) v neposlednom rade ochrana spotrebiteľa podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného vyplýva, že predmetné „hromadné“ žaloby sú hmotnoprávne komplikované.“

34. Ak preto v tu súdnej veci zo žaloby týkajúcej sa, povedané slovami Ústavného súdu hmotnoprávne komplikovanej veci, v ktorej žalobca opisu rozhodujúcich skutočností a uvedení skutkových tvrdení venoval len 9 riadkov z dôkazov, ktoré žalobca predložil na preukázanie svojich tvrdení vôbec nevyplýva, na základe čoho si práve žalobca vlastne uplatňuje daný nárok v danej výške voči žalovanému, keď žalobca tvrdí v žalobe jednu zmluvu, pripojil k nej inú zmluvu a v predloženej výpovedi uvádza zase označením inú zmluvu, pričom sám predkladá dôkazy kde jeden odporuje druhému (výpoveď zmluvy odvoláva sa na ustanovenie ktoré v ním predloženej zmluve ani nie je), tvrdí, že po smrti otca žalovaného viedol na účte žalovaného zdedené cenné papiere, ale neuviedol a nepreukázal, na základe čoho (akého titulu) sa tak malo diať, potom s takou žalobou nemohol pre neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena uspieť.

35. Podľa ust. § 215 ods.1 a 2 Civilného sporového poriadku súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

36. Zo základných teoretických východísk a princípov, ktorými sa riadi aktuálne sporové súdne konanie je zrejmé, že civilný proces sporový sa riadi (okrem iného) princípmi dispozičným a prejednacím, princípmi kontradiktórnosti, princípmi koncentrácie a (s ním spojeným) princípmi formálnej pravdy. Pre úspech v sporovom konaní je nevyhnutné, aby strana sporu uniesla svoje dôkazné bremeno, t.j. dokázala pred súdom pravdivosť svojich tvrdení o relevantných hmotnoprávnych skutočnostiach. Primárne by všetky relevantné a rozhodujúce skutkové tvrdenia žalobcu mali byť uvedené v žalobe. Súd môže dať stranám možnosť riadne splniť povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť aj dodatočne (§ 181 ods.4 CSP), tento postup je však na úvahe súdu. Unesenie dôkazného bremena, ako predpoklad úspechu strany sporu v konaní, je dôležitým definičným znakom civilného sporového konania. Za „svoj“ výsledok konania je takto plne zodpovedná sporová strana. Rovnako dôležitým znakom sporového procesu, ktorý ho diferencuje od procesu mimosporového, je uplatnenie prejednacieho princípu, podľa ktorého súd (až na výnimky uvedené v § 185 a v sporoch s ochranou slabšej strany, ktoré ale slúžia na ochranu slabšej strany, ktorou tu žalobca nie je) nemôže vykonať dôkazy, ktoré strany sporu nenavrhl. Práve tento aspekt výrazne ovplyvňuje rozsah skutkového základu rozhodnutia vo veci samej. V klasickom spore je uvedenie a preukázanie relevantných skutočností povinnosťou a zodpovednosťou sporových strán za minimálnej procesnej aktivity súdu a vec je „zrelá“ na meritórne rozhodnutie nie až vtedy, keď boli všetky relevantné skutočnosti preukázané, ale už v momente, keď niektorá zo sporových strán prestala (resp. premeškala príležitosť) „posúvať“ spor k ďalším skutkovým zisteniam. V klasickom sporovom konaní súd nevystupuje v pozícii aktívneho vyšetrovateľa, ale v pozícii arbitra, ktorý zisťuje skutkový stav len z komponentov, ktoré do konania dodali sporové strany. Úlohou súdu teda nie je aktívne vyhľadávať skutkové zistenia a snažiť sa o poznanie „objektívnej“ či „materiálnej“ pravdy, ale zistiť skutkový stav v miere primeranej procesnej aktivite sporových strán. Bez tejto aktivity strán súd v zisťovaní skutkového stavu nepokračuje – uzavrie proces vytvárania skutkového základu pre meritórne rozhodnutie a vec rozhodne. Neúspešnej strane sa tak v konkrétnom prípade môže skutkový stav javiť ako zistený nedostatočne, avšak jeho zisťovanie bolo v súlade s koncepciou sporového konania ukončené ako dôsledok (procesná sankcia) nedostatočnej procesnej aktivity strany sporu (k tomu bližšie pozri napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku autorov Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Praha : C. H. Beck., 2016, strana 798, výklad k § 215 CSP).

37. Súd pri svojom rozhodovaní je povinný rešpektovať uvedené princípy premietnuté do konkrétnych ustanovení Civilného sporového poriadku a tie sa v konečnom dôsledku premietli aj do rozhodnutia tohto sporu v podobe zamietnutia žaloby žalobcu v celom rozsahu. Žalobca v spore totiž napriek výzve súdu neunesol bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno, keďže žalobou uplatnený nárok v žalobe ani v ďalšom konaní čo do základu a výšky nezdôvodnil a nepreukázal v rozsahu, ktorý by umožňoval súdu jeho žalobe čo i len v časti vyhovieť.

38. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že strana civilného sporového konania má povinnosť tvrdenia i povinnosť dôkaznú, medzi ktorými je úzka vzájomná väzba. Splnenie týchto povinností súd nemôže vynucovať a ich nesplnenie sankcionovať. Ich nesplnenie nie je ani nedostatkom, ktorý by bránil pokračovaniu v konaní. Nejde totiž o nedostatky pre ktoré o žalobe žalobcu nemožno konať. Konať o nej možno, nemožno jej však vyhovieť. Preto jedinou sankciou za nesplnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je neunesenie tzv. bremena tvrdenia a dôkazného bremena, čo má v sporových konaniach za následok neúspech strany sporu, ktorá tieto svoje procesné povinnosti nesplnila. Na strane sporového civilného konania teda je, aby dbala o ochranu svojich práv aj tým, že úplne a pravdivo opíše všetky skutočnosti rozhodujúce pre konanie vo veci (*vigilantibus iura scripta sunt* - bdelym patrí právo) a sama strana sporu je povinná starať sa o to, aby rozhodujúce skutočnosti boli súdu predložené, a aby na ne aj označila dôkazy.

39. Uvedené princípy pritom nie sú nové, platili už za účinnosti pôvodnej procesnej úpravy v Občianskom súdnom poriadku. Nový Civilný sporový poriadok príklonom k formálnej pravde a prenesením zodpovednosti za výsledok sporu výlučne na strany sporu tieto princípy len posilnil a zvýraznil.

40. V prípade, ak si strana sporu nesplní povinnosť tvrdenia, teda neunesie bremeno tvrdenia, má to za následok, že skutočnosť, ktorú táto strana vôbec netvrdila a ktorá nevyšla inak v konaní najavo spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak sa jedná o rozhodnú skutočnosť, podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre túto stranu väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie a k naplneniu týchto skutočností došlo aj v prejednávanej veci.

41. Žalobca domáhal sa žalobou od žalovaného peňažného plnenia. V žalobe odvolával sa na zmluvu, pričom zo zmluvy ktorú predložil ním uplatnený nárok nevyplýva. Inú zmluvu nepredložil, ani ako dôkaz neoznačil. Iný zaväzovací dôvod z ktorého by žalovanému mala vyplývať povinnosť plniť mu danú sumu nepreukázal ani netvrdil, súd si ho nemôže a nesmie domýšľať. Povinnosťou žalobcu je tvrdiť rozhodujúce skutočnosti z ktorých vyvodzuje svoj nárok a predložiť, či aspoň označiť dôkazy na ich preukázanie (§ 132 ods.1,3 CSP). Opísanie rozhodujúcich skutočností pritom v žiadnom prípade nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy (§ 132 ods.2 CSP). Povinnosťou súdu potom je posúdiť, či tvrdené skutočnosti sú označenými dôkazmi preukázané. Nie je ale povinnosťou, no ani právom súdu, ktorý z podstaty svojho poslania musí byť nezávislý a nestranný si skutočnosti rozhodujúce pre ten ktorý uplatnený nárok domýšľať a hádať a hľadať ktorým z predložených dôkazov alebo na základe akej inej skutočnosti, či iného právneho dôvodu by asi takýto nezdôvodnený nárok mohol byť preukázaný a považovaný za dôvodný, aby mohol nárok priznať. V kontradiktórnom sporovom konaní kde neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena má pre žalobcu za následok stratu sporu či jeho časti nie je ani povinnosťou súdu žalobcu vyzývať k splneniu týchto povinností, keďže ich neunesenie nebráni pokračovaniu v konaní, lebo nejde o procesné vady žaloby, ale bráni vyhoveniu žalobe. V opačnom prípade by súd zásadu nestrannosti a rovnosti strán porušil, nakoľko by tým jednej strane pomáhal k úspechu v spore, keďže nejedná sa o odstraňovanie väd podania na ktoré dopadá § 129 CSP. Žalobca tak neunesol v konaní bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno pri preukázaní dôvodu uplatňovaného nároku na zaplatenie žalovanej sumy, a takisto pokiaľ ide o jej výšku.

42. Z uvedených dôvodov súdu neostávalo iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť.

43. Súd v súvislosti s rozdielom medzi bremenom tvrdenia a dôkazným bremenom a vadami žaloby poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.9.2017, č.k.19Co/253/2016-46 týkajúci sa práve žalobcu, kde krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že povinnosť podľa § 43 ods.1 O.s.p. ako aj poučovaciu povinnosť súdu, teraz obsiahnutú v § 160 CSP nemožno zamieňať s povinnosťou strany sporu upravenou v § 120 ods.1 O.s.p. ktorá bola prebratá aj do ust. § 132 ods.1 CSP. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia uvádzané v žalobe s tým, že uvedené nie je možné vykladať tak ako to robí odvolateľ, že súd ho nevyzval na doplnenie jeho podania. Podľa krajského súdu, cit.“ žaloba žalobcu nebola nesprávna,

neúplná ani nezrozumiteľná, preto nebol namieste postup podľa vtedy platného a účinného § 43 ods.1 O.s.p. tak, ako to tvrdí žalobca. Úlohou žalobcu bolo predložiť dôkazy o svojich tvrdeniach, čo žalobca neurobil. V žiadnom prípade nebolo úlohou súdu vyzývať žalobcu na preukázanie svojich tvrdení, lebo táto povinnosť žalobcovi vyplývala vtedy z ust. § 120 ods.1 O.s.p., lebo povinnosť navrhnuť alebo označiť dôkazné prostriedky v občianskom súdnom konaní je povinnosťou účastníkov konania, ktorá im bola všeobecne uložená v citovanom ust. § 120 ods.1 O.s.p. účinnom v čase podania žaloby a rozhodovania súdu prvej inštancie. Iba v prípade, ak uvedenú povinnosť účastník konania, teraz strana sporu splní platí, že uniesol bremeno tvrdenia. Existencia tvrdenej skutočnosti podmieňuje existenciu dôkaznej povinnosti, teda povinnosti účastníka konania, teraz strany sporu označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Povinnosť tvrdenia a tiež aj dôkazná povinnosť sú náležitosťami žaloby vyplývajúcimi z ust. § 79 ods. 1 O.s.p., teraz § 131 až § 135 C.s.p. Obidve uvedené procesné povinnosti vyplývajú účastníkom konania, teraz stranám sporu aj z iných ustanovení a ich nedodržanie nie je procesne sankcionované, môže sa však prejavíť nepriaznivo vo veci samej, keď predstavujú ujmu pre stranu sporu, ktorá si svoju procesnú povinnosť nesplnila. Obidvom uvedeným povinnostiam zodpovedá dôkazné bremeno ako procesný inštitút, ktorý spočíval v zodpovednosti strany sporu za to, že v konaní bude preukazovať tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Iba ak žalobca unesie dôkazné bremeno, je to dôvod na vyhovie jeho žaloby; ak ho neunesie, je to dôvod na vydanie opačného rozhodnutia, t.j. zamietnutie jeho žaloby. Z uvedeného je jednoznačne možné ustáliť, že nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie vyzývať žalobcu na doplnenie alebo opravu jeho žaloby tak, ako sa mylne domnieva žalobca. Práve naopak, bolo povinnosťou žalobcu preukázať oprávnenosť svojho nároku a o tvrdených skutočnostiach predložiť aj dôkazy. Keďže uvedené procesné podmienky zo strany žalobcu neboli dodržané, správne súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol“.

44. Žalobca neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, lebo vychádzajúc z obsahu žaloby uplatňoval žalovaný nárok ako nárok zo zmluvy, pričom faktúra ktorú predložil odvoláva sa na zmluvu, ktorú žalobca nepredložil, predložil úplne inú zmluvu v ktorej nie je nič o poplatkoch a cenníku, a ktorej bod 6.12 hovorí o písomnej informácii o poplatkoch a súčasti zmluvy, ktorú žalobca nedoložil. Bolo jeho povinnosťou takú zmluvu preukázať, čo neurobil, nepreukázal zmluvný podklad uplatňovaného nároku ktorého výšku odvodzuje zo svojho jednostranne prijatého cenníka, ako súkromná spoločnosť. Tým pádom, keďže nepreukázal žiaden zmluvný vzťah so žalovaným, nepreukázal ani svoju aktívnu vecnú legitímáciu, nedal odpovede na otázky žalovaného ale aj súdu (viď výzva súdu na doplnenie skutkových tvrdení zo dňa 08.11.2023), sám si odporoval, nezmenil žalobu.

45. Žalobca v konaní tvrdil, že pre žalovaného ako majiteľa účtu zriadil a viedol účet majiteľa cenných papierov, pričom ohľadom tohto tvrdenia nepoukazoval na žiaden z predložených listinných dôkazov. Závazok žalobcu viesť účet majiteľa cenných papierov nevyplýva z predloženej Zmluvy o spolupráci v oblasti finančných operácií zo dňa 27.04.2007, ktorá má iba deklaratórny charakter o tom, že zmluvné strany budú v budúcnosti medzi sebou uzatvárať obchody. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal právny titul, ktorý by preukazoval existenciu účtu vedeného v prospech žalovaného pod č. 300001432404, pričom právny dôvod existencie tohto účtu nemá súd za preukázaný ani výpismi z účtu majiteľa cenných papierov, ktoré vyhotovil žalobca, prípadne Centrálny depozitár. Žalobca nereagoval na procesnú obranu žalovaného, ktorý namietal existenciu právneho vzťahu medzi ním a žalobcom, pričom rovnako pasívny zostal aj ohľadom výzvy súdu zo dňa 08.11.2023, ktorou súd žalobcu vyzval, aby uviedol, aký je právny titul vedenia účtu v prospech žalovaného. V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR z 22.9.2010, sp. zn. 3 M Cdo 6/2010 „okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena. Tak napríklad v konaní o zaplatenie dlhu z určitej zmluvy má žalobca (veriteľ) povinnosť bremeno tvrdenia v tom, že so žalovaným (dlžníkom) uzavrel zmluvu, že na jej základe poskytol žalovanému určité plnenie a že žalovaný za toto plnenie neposkytol riadne a včas dohodnutú náhradu (odplatu). Na povinnosť tvrdenia nadväzuje povinnosť označiť dôkazy preukazujúce tvrdené skutočnosti; žalobcu zaťažuje dôkazné bremeno preukázať uzavretie zmluvy a poskytnutie plnenia podľa nej. Pokiaľ sú tieto skutočnosti preukázané, žalobca uniesol tak bremeno tvrdenia, ako aj bremeno dôkazu.“ V tu súdenom spore súd preto nemal za preukázaný nárok tak, ako ho žalobca v konaní skutkovo tvrdil, keď predmetný nárok nebol podopretý súdu predloženými dôkazmi. Súdnemu nemal z vykonaného dokazovania preukázanú existenciu záväzkovoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, keď žalobca v konaní súdu nepredložil ani dôkaz, z ktorého by bolo zrejme, že vedie účet

žalovaného a eviduje na ňom zdedené cenné papiere dôvodne. Súd teda nemal v predmetnom konaní preukázanú povinnosť žalovaného uhradiť odplatu za tvrdené vedenie účtu majiteľa cenných papierov.

46. Pokiaľ ide o požiadavku jednotnosti súdneho rozhodovania a princíp právnej istoty (článok 2 odsek 2 Základných princípov CSP), tak tu súd uvádza, že vo zverejnených súdnych rozhodnutiach, kde žalobcoví v obdobných prípadoch bolo vyhovené (napr. veci Okresného súdu Prievidza sp.zn.5Csp/26/2023, Okresného súdu Bratislava IV sp.zn.18Csp/58/2021, Okresného súdu Prešov sp.zn.15Csp/100/2022 alebo 7Csp/132/2021) boli na rozdiel od tu súdnej veci preukázané a predkladané zmluvy o zriadení a vedení účtu majiteľa CP a nevyplývajú z nich také rozpory ako tu. Žalobca predloženú zmluvu síce označil ako zmluvu podľa § 105 ZoCP ale nevysvetlil na základe čoho ju za takú požaduje keď nemá tam uvedené náležitosti. Žalovaný v konaní nepreukázanie zmluvy z ktorej by mu vyplývala povinnosť plniť žalobcovi daný poplatok za vedenie účtu výslovne opakovane namietal, žalobca bol výslovne súdom vyzvaný predložiť a uviesť titul nároku a ani tak to neurobil. Žalobca tak neunesol bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, lebo tu nie je zrejmé, čo by malo byť dôvodom vzniku záväzku žalovaného, či zmluva so žalobcom, ak áno aká, keďže tá ktorú dal to nie je, ak zákon (k čomu úplne chýbajú tvrdenia žalobcu), tak prečo by mal mať taký nárok práve žalobca a prečo v takej výške, nie je zrejmé, prečo, na základe čoho došlo k prevodu z účtu otca na účet syna. Žalobca tak bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno v spore neunesol, nedostavil sa ani na nariadené pojednávanie z ktorého sa ospravedlnil s tým, že cit. " všetky relevantné tvrdenia a dôkazy obsahuje žaloba, resp. odpoveď na výzvu súdu". Za daných okolností súdu neostávalo iné, než žalobu žalobcu pre neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena v celom rozsahu zamietnuť.

XX. Súd už uviedol, že neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena nie je vadou, ktorá by odôvodňovala odstraňovanie vád žaloby a postup podľa terajšieho § 129 CSP, čo potvrdil vo vyššie uvedenom rozhodnutí aj Krajský súd v Prešove. Žaloba žalobcu nie je procesne nesprávna, neúplná ani nezrozumiteľná. Súd postupom podľa § 129 CSP nemá a ani nesmie žalobcovi pomáhať k úspechu v spore, má ním len odstraňovať vady žaloby v prípade, že napr. žalobca ako dôkaz v žalobe označí listinu, ktorú nedopatrením k nej nepripojí, alebo ak žaloba obsahuje rozpory, či vady spôsobujúce jej neurčitost', nezrozumiteľnosť, nevykonateľnosť žalobného návrhu a podobne. Tu ale nejde o žiaden taký prípad. Ak by tu súd žalobcu opakovane vyzýval na doplnenie žaloby za účelom unesenia bremena tvrdenia a dôkazného bremena potrebného pre úspech žalobcu v spore, neodstraňoval by tým vady žaloby, ale nedostatky brániace jej vyhovaniu, čím by zásadným spôsobom porušil nielen všetky vyššie uvedené procesné princípy a zásady, ale aj svoju nestrannosť a rovnosť strán, čo je neprípustné.

48. Súd v tejto súvislosti dáva žalobcovi do pozornosti napr. aj rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.10.2017 vo veci sp.zn.10Co/109/2017. Aj tento rozsudok pritom žalobcovi ako strane tam vedeného sporu musí byť dobre známy. Krajský súd tam uviedol, cit. „Odvolať si pomerne účelovo zamieňa neúplnosť návrhu/žaloby s neunesením dôkazného bremena. V zmysle žalobcom naznačovaného výkladu by mal súd vyzvať stranu sporu (prioritne žalobcu, ktorý si uplatňuje konkrétny nárok) na predloženie takých dôkazov, na základe ktorých mu bude v spore vyhovené. Takýto prístup je však v zásadnom rozpore so základnými (ústavnými) princípmi civilného sporového konania, a to s princípom rovnosti strán a nestrannosti súdu. Úlohou súdu nie je viesť konanie tak, aby žalobca bol v spore úspešný; navyše spôsobom, kedy by doslova sám súd iniciatívne vymedzoval rozhodujúce skutkové tvrdenia a vyhľadával k nim sa viažuce dôkazy.“

49. V inej obdobnej veci žalobcu Krajský súd v Trenčíne v rozsudku zo dňa 25.3.2014 sp.zn.6Co/405/2013 uviedol, cit., „Súd nie je povinný sám vyhľadávať potrebné tvrdenia za navrhovateľa a vyhľadávať potrebné dôkazy. Nie je povinný po nich pátrať ani by tak dosť dobre nemohol urobiť, pretože by musel vyhľadávať skutočnosti, ktoré sa týkajú rozmanitých súkromných vzťahov medzi účastníkmi. Tie mu nie sú pravidelne známe a vôbec dostupné...Ani v sporovom konaní úprava neopúšťa zásadu materiálnej pravdy ako protipól zásady formálnej pravdy. Zásada materiálnej pravdy je vyjadrená najmä v § 153 ods. 1 O.s.p. tak, že základom rozhodnutia súdu je zistený skutkový stav. Ak si účastník nesplní povinnosť tvrdenia, teda neunesie bremeno tvrdenia, má to ten procesný následok, že skutočnosť, ktorú účastník vôbec netvrdil a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Ak sa jedná o rozhodnú skutočnosť podľa hmotného práva, potom neunesenie bremena tvrdenia o tejto skutočnosti bude mať pre účastníka väčšinou za následok nepriaznivé rozhodnutie. K naplneniu tohto následku došlo aj v prejednávanej veci. Navrhovateľ teda vo vzťahu k skutkovým tvrdeniam uvedeným v návrhu na začatie konania, dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie žalovanej sumy v konaní nepreukázal“.

50. Žalobcovi teda musí byť dlho a dobre známe, ako dôležité je pre úspech v sporoch splniť povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť a čo všetko konkrétne tieto povinnosti obnášajú. To, že tak žalobca v tu

súdnej veci napriek opakovanému upozorneniu zo strany súdnej praxe neurobil je na jeho ťarchu. Keďže tu tieto bremená neunesol, a to ani po námietkach žalovaného a výzve súdu, súd jeho žalobu v celom rozsahu zamietol.

51. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba proti nemu bola v celom rozsahu zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Vzhľadom na uvedené súd v súlade s § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodol v druhom výroku tohto rozsudku tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.